

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.116 van 13 januari 1999
in de zaak A. 81.843/IX-1578.**

In zake : Edwig STEPPE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. PEETERS en F. VAN NUFFEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Edwig STEPPE
op 6 januari 1999 heeft ingediend om bij uiterst
dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van
de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 december
1998 waarbij de procureur-generaal bij het Hof van
Beroep te Brussel Anna-Maria VRIJENS aanwijst als
effectief lid van het openbaar ministerie, verbonden aan
de Nederlandstalige commissie voor de voorwaardelijke
invrijheidstelling voor het rechtsgebied van het Hof van
Beroep te Brussel;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 7 januari 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari
1999, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van voorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat F. VAN NUFFEL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1. Overwegende dat de verwerende partij excepties van onbevoegdheid en van onontvankelijkheid opwerpt; dat op die excepties niet wordt ingegaan aangezien niet alle grondvoorwaarden voor de toewijzing van een vordering tot schorsing zijn vervuld;

2. Overwegende dat met name niet is vervuld de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker een eerste bron van moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt te zien in het feit dat de bestreden aanwijzing geldt voor een

termijn van drie jaar die ingaat op 1 februari 1999; dat hij vreest dat die aanwijzing reeds een einde genomen zal hebben op het tijdstip dat de Raad ten gronde uitspraak zal doen, in welk geval "het beroep zonder voorwerp zal zijn";

Overwegende dat het enkele feit dat een tijdelijke beslissing haar volle uitwerking heeft gehad op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over een beroep tot vernietiging van die beslissing niet meebrengt dat dit beroep geen voorwerp meer heeft; dat het betoog van verzoeker in rechte faalt;

2.2. Overwegende dat verzoeker een tweede bron van moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt beschrijft :

"2. De commissie voor voorwaardelijke invrijheidstelling is een nieuw (administratief) orgaan. Zij werd immers bij wet van 18 maart 1998 in het leven geroepen. De exclusieve ervaring die de benoemde kandidaat zal opdoen zal, zoniet in rechte, dan toch in feite, bij een gebeurlijke herbenoeming na vernietiging, of bij een tweede aanwijzing na afloop van de eerste periode, in aanmerking worden genomen. Er werd aanvaard dat indien de benoemde een ervaring kan opdoen die verzoeker intussen niet kan verwerven, dit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, wanneer de verzoeker daardoor na eventuele vernietiging in een mindere positie zou komen te staan (R.v.St., nr. 47.492, 19 mei 1994; R.v.St., nr. 36.781, 28 maart 1991)";

Overwegende dat indien na vernietiging van de bestreden aanwijzing die aanwijzing moet worden overgedaan, in rechte geen rekening gehouden zal mogen worden met de ervaring die de onrechtmatig aangewezen persoon dank zij die aanwijzing heeft opgedaan;

Overwegende dat er weliswaar niet alleen de ervaring is die die aangewezen persoon opdoet, maar ook de ervaring die verzoeker tengevolge van zijn niet-aanwijzing niet opdoet; dat verzoeker echter niet doet

inzien hoe in een zaak als de onderhavige dat missen van ervaring hem kan schaden; dat het niet-opdoen van ervaring door het bekleden van een bepaalde hoedanigheid wel schadelijk kan zijn wanneer het bekleden van die hoedanigheid op zijn beurt kan leiden tot het verkrijgen van een andere hoedanigheid, zoals het geval was in de zaken behandeld in de twee door verzoeker ingeroepen arresten : in de zaak beslecht bij het arrest nr. 36.781, SPRUYT, van 28 maart 1991 ging het om een tijdelijke aanstelling in afwachting van een vaste benoeming; in de zaak beslecht bij het arrest nr. 47.492, VERWILGHEN, van 19 mei 1994 ging het om een benoeming tot ondervoorzitter van een rechtbank waar een benoeming tot voorzitter op kon volgen; dat in de onderhavige zaak de aanwijzing tot lid van de betrokken commissie blijkens de desbetreffende wet van 18 maart 1998 tot instelling van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling echter geen uitzicht biedt op enige andere aanstelling of benoeming;

2.3. Overwegende dat verzoeker een derde bron van moeilijk te herstellen ernstig nadeel hierin ziet dat hij "reeds mocht ondervinden dat de verwerende partij hem ook geen enkele promotie wil gunnen"; dat, zo schrijft hij, "dat kan worden geïllustreerd met enkele voorbeelden"; dat hij die voorbeelden haalt uit door hem bij de Raad van State ingestelde annulatie- en schorsingsberoepen;

Overwegende dat deze omstandigheid wellicht als bron van moeilijk te herstellen ernstig nadeel in aanmerking zou kunnen worden genomen wanneer in de door hem aanhangig gemaakte zaken verzoeker telkens opnieuw in het gelijk werd gesteld; dat zulks echter niet het geval is; dat met name met zijn arrest nr. 69.470 van 5 november 1997 de Raad zijn vordering tot schorsing afwees, en wel bij gebrek aan ernstige annulatie-

middelen; dat hetzelfde zich voordeed met het arrest nr. 76.954, van 16 november 1998;

3. Overwegende dat nu verzoeker de vereiste omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vervult, zijn vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien januari 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier,

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.